

300

FA 260.088 .(1-17)

i 17759767

*

OFFICIA PROPRIA
FESTIVITATUM
POMPELONENSIS
ECCLESIAE ET DIOECESIS.
A SUMMIS PONTIFICIBUS
APPROBATA
JUXTA RUBRICAS BREVIARII
Romani Urbani VIII. & Decreta Sacrae
Rituum Congregationis.

Monaco

POMPELONE.

Apud Franc. Erasun et Rada.

Anno MDCCCXXXIII.

DIE SECUNDA AUGUSTI

FESTUM

SANCTI ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO

Episcopi et Confessoris, duplex Lect. 1. n. de Scra. occur.

*2. n. et Or. pr. 3. n. Designavit Dominus, ut in eis.
Evangelistar. Missa prop.*

ORATIO.

Deus qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti: quæsumus ut ejus salutaribus monitis edocti et exemplis roborati, ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum nostrum.

IN II NOCTURNO. Lect. iv.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapolitano nobilibus Parentibus natus ab ineunte ætate non obscura præbuit Sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum Parentes obtulissent S. Francisco de Hieronymo è Societate

Jesu, is bene precatus edixit eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiæ bono futurum. Jam tum à pueritia à ludis abhorrens nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis ægrotis inseruire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciosis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjuxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque juris lauream in patria universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans causarum patrocinia susce-

17759948

pit, in quo munere obe undo
etsi magnam sibi laudem
comparasset, fori tamen pe-
ricula expertus ejusmodi vitæ
institutum ultro dimisit.
Spreto igitur præclaro con-
jugio sibi à Patre proposito,
avita primogenitura abdi-
cata, et ad aram Virginis
de Mercede ense suspenso,
divinis ministeriis se manci-
pavit. Sacerdos factus tanto
zelo irruit in vitia, ut apos-
tolico munere fungens hoc
illuc per volans ingentes per-
ditorum hominum conver-
siones peragere. Pauperum
præsertin et ruricolarum
miseratus, Congregationem
Presbyterorum instituit Ssmi
Redemptoris qui ipsum Re-
demptorem sæculi per agros,
pagos et castella pauperibus
evangelizarent.

LECTIO v.

Ne autem à proposito un-
quam diverteret, perpetuo
se voto obstrinxit nullam
temporis jacturam faciendi.
Hinc animarum zelo succen-
sus tum divini verbi prædi-
catione, tum scriptis sacra-

eruditione et pietate refertis,
animas Christo lucrifacere et
ad perfectiorem vitam addu-
cere studuit. Mirum sanè
quot odia extinxerit, quot
devios ad rectum salutis iter
revocaverit. Dei Genitricis
cultor eximius de illius lau-
dibus librum edidit, ac de
iis dum ferventius concio-
nando disserit, à Virginis
imagine in eum immisso
miro splendore totus facie
coruscare et in extasim rapi
coram universo populo non
semel visus est. Dominicæ
Passionis et Sacræ Eucharis-
tie contemplator assiduus
ejus cultum mirifice propa-
gavit. Dum vero ad ejus
aram oraret vel Sacrum fa-
ceret, quod nunquam omisit,
præ amoris vehementia, vel
seraphicis liquefiebat ardo-
ribus, vel insolitis quaties-
batur motibus, vel abstrahe-
batur à sensibus. Miram
vitæ innocentiam, quam
nulla unquam læthali labe
foedavit, pari cum pœnitentia
socians corpus suum inedia,
ferreis catenis, cilicio,
cruentaque flagellatione cas-
tigabat. Inter hæc prophe-
tiae, scrutationis cordium,

bilocationis et miraculorum donis inclaruit.

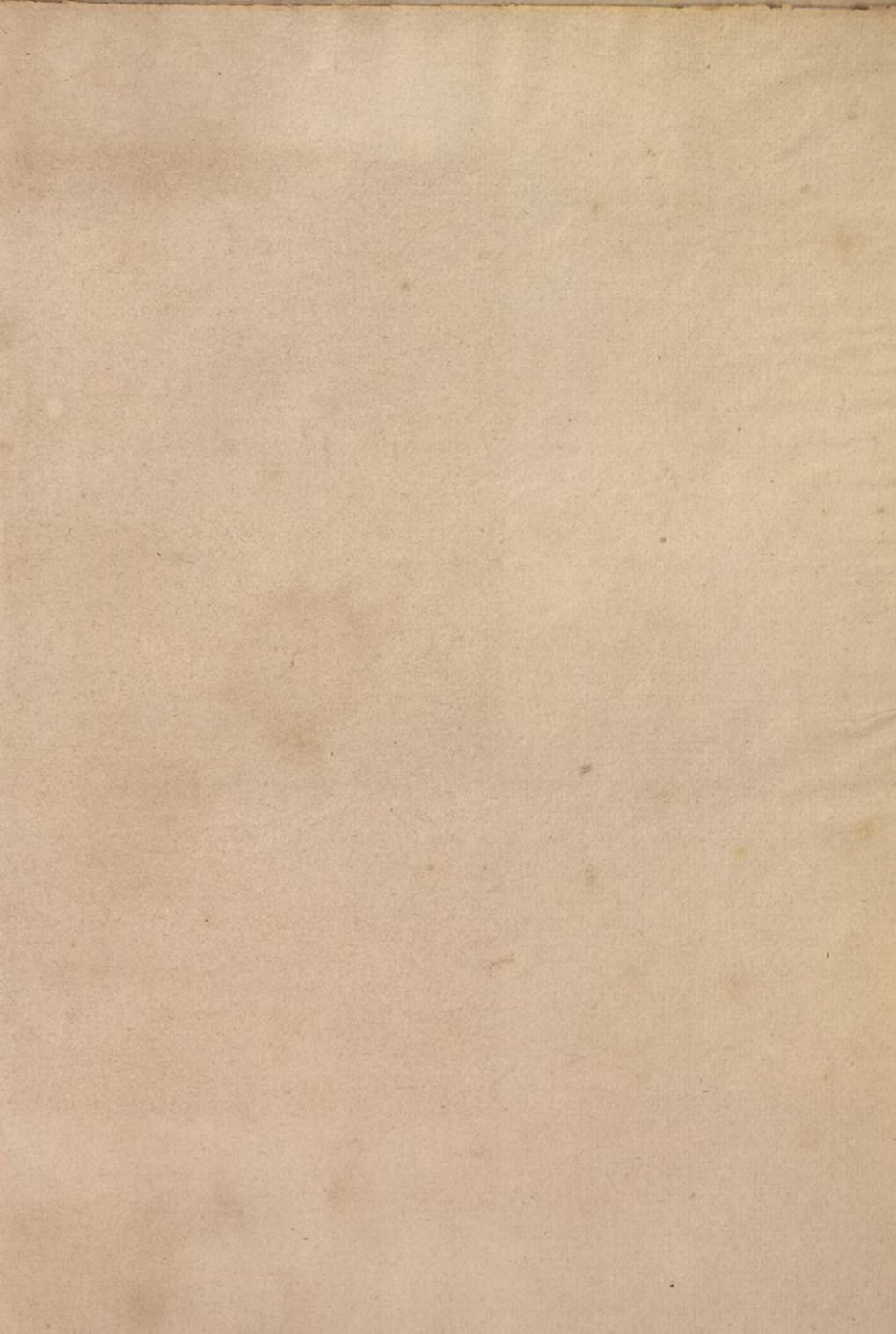
LECTIO vi.

Ab Ecclesiasticis dignitatibus sibi oblati constantissimè abhorruit. At Clementis decimiertii Pontificis auctoritate coactus, S. Agathæ Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum duntaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianæ disciplinæ zelus, impensum in vitiis coercendis arcendisque erroribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiæ proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonæ caritate ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectorem vivendi formam redegit, suæque Congregationis Mo-

XIX Pontifex Maximus, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto universalis Ecclesiæ Doctorum declaravit.

POMPELONE

nialium Monasterium constitendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad alumnos suos à quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diurna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de cœlestibus rebus disserendi aut scribendi finem numquam adhibuit, donec nonagenarius Kalendis Augusti anno millesimo, septingentesimo octagesimo septimo Nuceriae Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placidissimè expiravit. Eum inde virtutibus et miraculis clarum, Pius VII Pontifex maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius XVI in festo Ssmæ Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Sanctorum Cathalogo accensuit. *Tandem Pius*

OFFICIA

PROPRIA

MISSA